

deraf skulle stryges, er det vildledende. Vi have for Øjeblikket kun 7,000 Kr., som ikke ere til Foredrag alene, idet kun de 4,000 Kr. bruges til Foredrag, de andre til andre Djemed. Men der ønskes en Forhøjelse paa 2,000 Kr., og naar dette ønskes, er det ikke, fordi disse Foredrag ere i særlig Grad industrielle Foredrag — det vil jeg her særlig fremhæve — ere industrielle eller af industrielt Indhold, men fordi denne Institution, Fællesrepræsentationen, i Løbet af nogle Aar ved Støtte paa Finansloven har faaet sat en Foredragsbevægelse i Gang, der er en ren folkelig Oplysnings-Bevægelse. Denne havde oprindelig den Vanskelighed at kæmpe med, at man rundt omkring i de smaa Foreninger, især i de smaa Byer, og ikke mindst maaste i Landsforeningerne, ikke havde Øje for eller Interesse for Betydningen af Foredragene. Men denne Interesse er efterhaanden oparbejdet og er nu bleven saa stærk, at den svømmer over de Diger, som den hidtil har været indesluttet i i Form af Bevillingens Størrelse. Jeg har selv med Organisationen af den Ting at gøre, og jeg har i Aar fra 119 Foreninger faaet Anmodning om at faa 340 Foredrag i denne Vinters Sæson, saa man vil se, at denne Bevægelse har været stærk. Den Bevilling, vi have, strækker til til 200, vi ere altsaa nødt til at reducere stærkt med næsten Halvdelen, og det er selvfølgelig en meget pinlig Ting at have med at gøre, naar Begøringerne ere saa stærke, og naar man maa sige, at det er en god og for hele Folkelysningen gavnlig Sag. Derfor er det, vi have anmodet om, at man her paa Rigsdagen vilde støtte Sagen ved en Forhøjelse af Bevillingen. Vil man det ikke, er der jo intet andet at gøre end at følge det Raad, vi fik, enten at indskrænke Foredragenes Antal eller at forlange større Tilskud til Foreningerne. Nu er det saaledes, at de smaa Foreninger kun give 5 Kr. for et Foredrag, de større indtil 20 Kr., vi maa altsaa, hvis Bevillingen ikke kan forhøjes, ogsaa forhøje disse Bidrag betydeligt, og hvis man vil bevæge sig i de Baner, som de foregaaende Dages Løbsdiskussion har bragt os ind i, er det jo at forhøje Skatten, hvorfor man maa vente en Nedgang i Forbruget af Foredrag i dette Tilfælde. Vi have ment, at det var ønskeligt, at denne Nedgang ikke blev Resultatet, men at den en Gang rejste og stærkt vakte Bevægelse maatte kunne fortsættes, og at Trangen til Foredrag kunde tilfredsstilles. Jeg ved, at Finansudvalget har været enig i denne Sag, og at Ministeren er gaaet ind derpaa, saa jeg anser det for saa vidt haabøst at tale derimod, og af den Grund har

jeg heller ikke villet stille Ændringsforslag. Men hvis der endnu er en svag Mulighed derfor af de Grunde, jeg har anført, har jeg blot villet tillade mig at henstille til det ærede Finansudvalg, om det ikke skulde være villigt til at ændre sin Beslutning og forhøje Bidraget noget, netop fordi det ikke er nogen Bevilling, der direkte kommer noget Erhverv til gode, saa der ikke er nogen Bødvægt at opretholde, men fordi det er en Bevilling, der direkte anvendes til Folkelysningens Fremme. Det er kun ganske faa faglige Foredrag, der holdes, ellers ere de allerfleste af rent oplysende Natur. Jeg vilde gerne have sagt dette til anbefaling, hvis der skulde være den svageste Mulighed for, at Bevillingen kunde komme op igen.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu indtegnet seks Talere foruden Ordføreren, og jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1897 til 31te Marts 1898.

Mødet hævet Kl. 4. 30'.

En og trestundstyvende Møde.

Torsdagen den 21de Januar 1897, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Ved Folketingsmanden for Bræsto Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) er modtaget et Andragende fra Næsnaas Malefistforening om Retten til Malefisteri.

Andragendet vil blive henvist til det Udvalg, der behandler Stifterilovforslagene.